

sagde vi: Vi ønsker det meget, vi staa fremdeles ved vort Ord, men vi beklager, at Højre ikke vil hjælpe os til det, som jeg meget ønskede, da jeg talte ved Sagens første Behandling: at tilvejebringe Enighed i Udvalget, thi hertil maatte Højre i første Linie række sin hjælpende Haand. Det har Højre altsaa ikke gjort. Saaledes er Stillingen.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, at han ikke vilde svare mig, fordi jeg hører til dem, som spørger om, hvad fornuftige Folk ikke svarer paa. Saa er det dog mærkeligt, at det ærede Medlem nu har svaret mig to Gange. Om dette Svar er tilfredsstillende for dette Ting, for den offentlige Mening, for Højre, for hans egne Partifæller i Salen, er en Ting for sig, men svaret, i hvert Fald bestræbt sig for at svare, har det ærede Medlem... (Sabroe: Dinesen siger, at det er et frygteligt Svar)....

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds maa ikke afbryde Taleren.

Borgbjerg: Jeg tvivler for øvrigt ikke om, at det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) har Ret, naar han siger, at et æret Medlem af Højre, det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), har fundet Svaret frygteligt. Jeg tvivler slet ikke derom; Forholdene er i Regelen saaledes i Højre og har været det gennem mange Aar, at det omtrent er lige meget, hvem Højre gør til Ordfører, saa er der dog stor Utilfredshed med Ordførerskabet, saa maa en og saa en anden rejse sig op for at bedre lidt derpaa, saaledes som nu det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) — ganske vist forgæves — har søgt at raade Bod paa de Mangler, der var ved hans Partis Ordførerskab.

Jeg har altsaa faaet et Svar; om det tilfredsstillende dette Ting eller ej, skal jeg lade staa hen, men jeg konstaterer, at jeg ikke i det Svar, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) i hvert Fald forsøgte at give mig, fandt Svar paa det, som jeg fremhævede i min sidste Replik til ham i Anledning af, at han for flere Aar siden har lovet for at faa Forholdstalsvalg til Folketinget at gaa med til Indrømmelser med Hensyn til Landstingets Sammensætning. Hvorfor

arbejdede det ærede Medlem da ikke i Udvalget for at opnaa dette? Var han ikke i Stand dertil? Det ærede Medlem sagde nu, at han havde angivet sine Grunde dertil. Jeg fik imidlertid ikke rigtig fat paa dem. Jeg hørte en Grund, som det ærede Medlem begyndte med, nemlig at Tiden ikke havde været tilstrækkelig lang. Det kan jeg ikke indse, thi dette Spørgsmaal har vi nu overvejet i 7½ Aar. Valgkredssagen og Forfatnings-sagen har staaet paa Dagsordenen her i Tinget i 7½ Aar, og der er gaaet 3 Aar, siden det ærede Medlem udtalte det, som jeg her har citeret. Der maatte dog i de 3 Aar have været Tid nok til at udarbejde et positivt Forslag. Og i de 1½ Maaned, vi har siddet i Udvalget, har der ogsaa været Tid nok dertil. Vi har fra vor Side stillet et positivt formuleret Forslag. Hvorfor er det da ikke sket fra det ærede Medlems Side? Det ærede Medlem havde flere Grunde. Jeg husker ikke, hvilken den anden var. Med Hensyn til den første, den korte Tid, har jeg søgt at paa-vise, at den ikke dūr; der har været mere end Tid nok. Den anden kan jeg, som sagt, ikke huske, men det kan for Resten ogsaa være ligegyldigt. Det er jo saa, at naar man opgiver mange Grunde for en Sag, viser det i Regelen, at man ingen har. Een god Grund er bedre end mange, der som Regel vil vise sig at være daarligere. Da nu det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), jeg vil ikke sige har lapset sig — det skal jeg naturligvis lade være med at sige —, men atter i Dag har pyntet eller søgt at pynte sin Tale med Anekdoter, maa jeg maaske ogsaa fortælle en Anekdote. Den drejer sig om en tysk Borgmester, der overfor Monarken, der kom til Byen, undskyldte sig, fordi der ikke var blevet afgivet Kanonsalut. Borgmesteren havde 12 Grunde. Den første var, at de ingen Kanoner havde. Saa sagde Monarken, at det var tilstrækkeligt, der behøvedes ikke andre Grunde. Det kan være, det gaar paa samme Maade med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Det kan være, at Hovedgrunden er den, at han, der for 3 Aar siden havde et Standpunkt, nu staa uden noget Standpunkt, og naar man ikke har noget Standpunkt, kan man jo ikke udforme et positivt Forslag ud fra et sådant. Jeg tror ikke, jeg behøver at tæse Ordet mere i denne Debat; jeg konstaterer kun til Slut, at Højres Arbejde i de